

*“Kym teb, vladetelko, kojato se bori za nas,  
izdigame pesni pobedni, a, izbavili se ot zloto –  
pesni na blagodarnost, nie, slugite ti, Bogorodice.  
No ponezhe imash mosht nepobedima,  
ot vsjaka opasnost ni izbavi, za da vyzkliknem:  
Radvaj se nevesto neporochna!”*

Smenjat se i se preplitat glasovete na monasite v Akatista na Bogorodica: mladezhkite, altovite, s kadifeno zreli baritoni i s drezgavi starcheski – na monasi s dylgi beli bradi, a otec Kiril, kaluger s dreben ryst, syprovozhdan ot dvama mladi monaha-velikani, ni obhozhda, razmahvajki tezhko kandilo, ot koeto ni obviva oblak tamjan.

Gledah tehnite asketichni, spokojni lica, prechisten i s molitva, chiito cherepi njakoj den (nikoj ne znae koga) shte zaemat mestata si na policite v kostnicata izvyn manastirskite zidove.

Malkata cyrkva Blagoveshtenie v uchudvashto praznoto hilendarsko grobishte v edna zelena dolchinka, ogradena s kamenna stena, e postroena nad kostnicata, v kojato prednija den sluchajno vljazoh i vidjah redovete s monasheski cherepi.

“Kogato njakoj vleze v nashata manastirska kostnica – zapisal edin hilendarec, – toj ima chuvstvoto, che ot ochnite kuhini na vseki cherep njakoj tiho go vika – ostani malko pri nas, za da ti razkazhem nashata tajna, da te vyvedem v tvojata sobstvena tajna, kojato ako ne razberesh i ne zhiveesh s neja, njama da umresh, zashtoto veche si myrtyv!”

Kogato gi napasne dushata, hilendarcite se pogrebvat v tova malko grobishte, kydeto tlennite im ostanki prekarvat tri godini. Togava gi izkopavat, vadjat kostite im ot groba, izmivat

gi s vino i gi postavjat na policite v kostnicata, napisvajki na cheloto imeto s moliv, kojto, kakto kazvat, nikoga ne izblednjava. Po cveta na tezi kosti, posvetenite v tajnata monasi mogat da prochetat koj kolko dalech e stignal v asketizym, ot dadenost i svjatost v zhivota. Kazvat, che kostite na naj-chistite i naj-primernite sa rozovi, che mirishat i che za tjah ne se e zalepnala i naj-sitnata prashinka pryst, makar che sa lezhali celi tri godini pod zemjata, dokato drugi, v nashija svjat, izgnivat oshte prizhiv.

Eto, stojat tuk, kakto i tolkova tehni pedshestvenici ot poslednite osemstotin godini, i pejat v proslava na Bogorodica: